

Epitaf

'Ivanu Veselu.

Nad grobom Tvojim burja brije,
 a v njem miruje vsak vihar . . .
 In — čuj iz njega melodije —
 to Davidovih strun je vdar!
 In ž njimi glas svoj večno nov
 družita Puškin, Lermontov;
 iz groba hladnih, tajnih tmin
 Tvoj trajni ti slavé spomin.

S. Gregorčič.

Svet nocoj so mi nebesa . . .

Dekle, dekle, te oči —	Dekle, dekle, ta tvoj stas —
kje si jih dobila?	kje si ga dobila?
»Bog nebeški jih je dal —	»Bog nebeški ga je dal —
nisem ga prosila.«	nisem ga prosila.«

Svet nocoj so mi nebesa,
 dekle, ti pa v njih si bog:
 daj v oči mi zreti svoje —
 tiho vse je naokrog!

B. Baebler.

In zadnjikrat . . .

Sani drčijo skozi vas —	A jaz sem danes gladki sneg:
v njih ženin in nevesta:	prevrnil sem sani —
nevesta — moja ljubica,	v objemu mojem ljubica
oj, ljubica nezvesta.	nekdanja mi sloni.

In zadnjikrat strastnó, strastnó
 v objemu jo držim,
 ljubezni vroče same, ah,
 umiram — se topim . . .

B. Baebler.